

Participate to Prepare for Christ's Return

By Elder Steven D. Shumway
Of the Seventy

Moapil sa Pagpangandam alang sa Pagbalik ni Kristo

Ni Elder Steven D. Shumway
Sa Seventy

April 2025 general conference

Callings and other ways we embark in God's work uniquely prepare us to meet the Savior.

A few months ago, I was standing in a hall when Elder Neil L. Andersen walked by. I had just been called as a new General Authority. Likely sensing my feelings of inadequacy, he smiled and said, "Well, there looks like a man who has no idea what he is doing."

And I thought, "There is a true prophet and seer."

Elder Andersen then whispered, "Don't worry, Elder Shumway. It gets better—in five or six years."

Have you ever wondered why we are asked to do things in God's kingdom that feel beyond our reach? With life's demands, have you asked why we even need callings in the Church? Well, I have.

And I got an answer in general conference when President Russell M. Nelson said, "Now is the time for you and for me to prepare for the Second Coming of our Lord and Savior, Jesus the Christ." When President Nelson said this, the Spirit taught me that as we participate in God's work, we prepare ourselves and others for Christ's return. The Lord's promise is compelling that callings, ministering, temple worship, following promptings, and other ways we embark in God's work uniquely prepare us to meet the Savior.

Ang mga calling ug ubang mga paagi nga atong gisugdan diha sa buhat sa Dios talagsaong nag-andam kanato sa pagsugat sa Manluluwas.

Pipila ka bulan ang milabay, nagbarog ko sa usa ka pasilyo dihang si Elder Neil L. Andersen miagi. Bag-o lang kong natawag isip bag-ong General Authority. Lagmit nga nabantayan ang akong mga pagbati nga dili angayan, mipahiyom siya ug miingon, "Uy, dia ra ang usa ka tawo walay ideya kon unsa ang iyang buhaton."

Ug sa akong hunahuna, "Dia ra ang usa ka tinuod nga propeta ug manalagna."

Si Elder Andersen dayon mihunghong, "Ayaw kabalaka, Elder Shumway. Moarang-arang ra na—sulod sa lima o unom ka tuig."

Nakapangutana ba kamo kon nganong kita gihangyo sa pagbuhat sa mga butang diha sa gingharian sa Dios nga daw sobra na kaayo sa atong mahimo? Uban sa mga gipangayo sa kinabuhi, nakapangutana ba kamo nganong kita nagkinahanglan og mga calling sa Simbahan? Nan, ako nakapangutana.

Ug Nakadawat ko og tubag diha sa kinatibuk-ang komperensiya sa dihang si Presidente Russell M. Nelson nag-ingon, "Karon ang panahon alang kaninyo ug kanako sa pag-andam alang sa Ikaduhang Pag-anhi sa atong Ginoo ug Manluluwas, si Jesukristo. Sa dihang si Presidente Nelson misulti niini, ang Espiritu mitudlo kanako nga kon kita moapil sa buhat sa Dios, atong giandam ang atong kaugalingon ug ang uban sa pagbalik ni Kristo. Ang saad sa Ginoo maaghaton nga ang mga calling, pagpangalagad, pagsimba diha sa templo, pagsunod sa mga pag-aghat, ug uban pang mga paagi nga atong gisugdan ang buhat sa Dios talagsaong nag-andam kanato sa

God Is Pleased When We Engage in His Work

In “the majesty of this moment,” as God’s kingdom expands and temples dot the earth, there is a growing need for willing souls to engage in God’s work. Selflessly serving is the very essence of Christlike discipleship. But serving is rarely convenient. This is why I admire you covenant-keeping disciples, including our dear missionaries, who set aside your desires and challenges to serve God by serving His children. God “delights to honor [you for serving Him] in righteousness.” He promises, “Great shall be [your] reward and eternal shall be [your] glory.” When we say yes to serving, we are saying yes to Jesus Christ. And when we say yes to Christ, we are saying yes to the most abundant life possible.

I learned this lesson while working and studying chemical engineering in college. I was asked to be the activities planner for a singles ward. This was my nightmare calling. Still, I accepted, and at first it was drudgery. Then at one activity a beautiful girl was smitten by the way I served the ice cream. She returned three times, hoping to catch my attention. We fell in love, and she proposed to me just two weeks later. Well, maybe it wasn’t quite that fast, and I was the one who proposed, but the truth is this: I shudder to think of missing out on Heidi had I said no to that calling.

Our Participation Is Preparation for Christ’s Return

We engage in God’s work not because God needs us but because we need God and His mighty blessings. He promises, “For, behold, I will bless all those who labor in my vineyard with a mighty blessing.” Let me share three principles that teach how our participation in God’s work blesses and helps us prepare to meet the Savior.

pagsugat sa Manluluwas.

Ang Dios Mahimuot Kon Kita Moapil sa Iyang Buhat

Diha sa “kahalangdon niining higayona,” samtang ang gingharian sa Dios magkalapad ug ang mga templo magkadaghan sa yuta, adunay magkadako nga panginahanglan alang sa andam nga mga kalag sa pag-apil sa buhat sa Dios. Ang dili hinakog nga pagserbisyo mao ang labing mahinungdanon sa Kristohanong pagkadisipulo. Apan ang pagserbisyo talagsa ra nga masayon. Mao kini nga ako nakadayeg kaninyo mga disipulo nga nagtuman sa pakigsaad nga gipadaplin ang inyong mga tinguha ug mga hagit aron moserbisyo sa Dios pinaagi sa pagserbisyo sa Iyang mga anak. Ang Dios “mahimuot sa pagpasidungog [kaninyo tungod sa pagserbisyo Kaniya] diha sa katarong.” Siya nagsaad, “Dako ang [inyong] ganti ug walay katapusan ang [inyong] himaya.” Kon kita mosanong sa pagserbisyo, kita mosanong ngadto ni Jesukristo. Ug kon kita mosanong ngadto ni Kristo, kita nagsanong ngadto sa labing abunda nga kinabuhi kutob sa mahimo.

Nakat-on ko niini samtang nagtrabaho ug nag-eskwela sa chemical engineering sa kolehiyo. Ako gihangyo isip ang tigplano sa mga kalihokan sa ward alang sa mga dili pa minyo. Mao kadto ang akong makaurom nga calling. Gidawat gihapon nako, ug sa sinugdanan laay kaayo. Dayon sa usa ka kalihokan dihay matahom nga babaye nga nakamatikod sa akong hinatagan og sorbetes. Siya nagbalik-balik og katulo sa pamasin nga makuha ang akong pagtagad. Kami nagkahigugmaay, ug mitanyag siya og kaminyoon mga duha lang ka semana human niana. Kuan, dili gyod tingali ingon ka paspas, ug ako ang mitanyag og kaminyoon, apan ang tinuod mao, dili gyod nako mahunahuna kon mahimamat ba nako si Heidi kon akoa pang gibalibaran kadto nga calling.

Ang Atong Pag-apil Mao ang Pagpangandam alang sa Pagbalik ni Kristo

Moapil kita sa buhat sa Dios dili tungod kay ang Dios nagkinahanglan kanato apan tungod kay kita nagkinahanglan sa Dios ug sa Iyang gamhanang mga panalangin. Siya nagsaad, “Kay, tan-awa, Ako mopanalangin niadtong tanan kinsa naghago diha sa akong ubasan uban sa gamhanan nga panalangin.” Tugoti ko nga mo-

First, as we participate, we progress toward “the measure of [our] creation.”

We learn this pattern in the account of the Creation. After each day of labor, God acknowledged the progress made by saying, “It was good.” He did not say the work was finished nor that it was perfect. But what He did say was that there was progress, and in God’s eyes, that is good!

Callings do not determine or validate a person’s worth or worthiness. Rather, as we labor with God in whatever way He asks, we grow into the measure of our own creation.

God rejoices in our progress, and so should we, even when we still have work to do. At times we may lack the strength or the means to serve in a calling. Still, we can engage in the work and protect our testimonies through meaningful ways like prayer and scripture study. Our loving Heavenly Father does not condemn us when we are willing but unable to serve.

Second, serving elevates our homes and churches into holy places where we can practice covenant living.

For example, our covenant to always remember Christ is made individually, but this covenant is lived as we serve others. Callings surround us with opportunities to “bear ... one another’s burdens, and so fulfil the law of Christ.” When we serve because we love God and want to live our covenants, service that seems dutiful and draining becomes joyful and transformative.

Ordinances don’t save us because they fulfill a heavenly checklist. Rather, when we live the covenants connected with these ordinances, we become the kind of person who wants to be in God’s presence. This understanding overcomes hesitations to serve or preferences not to serve. Our preparation to meet Jesus Christ accelerates when we stop asking what God will permit and

pakigabahin og tulo ka baroganan nga magtudlo kon sa unsang paagi ang atong pag-apil sa buhat sa Dios makapanalangin ug makatabang kanato nga maandam sa pagsugat sa Manluluwas.

Una, kon kita moapil, kita mouswag ngadto “sa katuyoan sa [atong] paglalang”

Kita makakat-on niining sundanan diha sa asoy sa Paglalang. Human sa matag-adlaw nga paghago, ang Dios miila sa pag-uswag nga nahimo pinaagi sa pag-ingon og, “maayo kana.” Siya wala moingon nga ang buhat humana o perpekto na kini. Apan ang Iyang gisulti mao nga adunay pag-uswag, ug sa mga mata sa Dios, kana maayo!

Ang mga calling dili motino o mosukod sa bili o katakos sa tawo. Hinoon, samtang kita maghago uban sa Dios diha sa bisan unsa nga paagi nga Siya nagsugo, kita molambo ngadto katuyoan sa atong kaugalingong pagkalalang.

Ang Dios magmaya sa atong kauswagan, ug busa ingon gayod kita, gani kon aduna pa gihapoy mga buhat nga kinahanglang buhaton. Usahay kita lagmit magkulang og kalig-on o mga pamaagi sa pagserbisyo sa usa ka calling. Sa gihapon, kita makaapil diha sa buhat ug mopanalipod sa atong pagpamatuod pinaagi sa makahuloganong mga paagi sama sa pag-ampo ug pagtuon sa kasulatan. Ang atong Langitnong Amahan wala manghimaraot kanato kon kita andam apan dili makahimo sa pagserbisyo.

Ikaduha, ang pagserbisyo makapabayaw sa atong mga panimalay ug mga simbahan ngadto sa balaan nga mga dapit diin kita makapraktis sa pagsunod sa pakigsaad.

Pananglitan, ang atong pakigsaad nga kanunayng mohinumdom ni Kristo gihimo sa indibidwal nga paagi, apan kini nga pakigsaad nasunod samtang kita moserbisyo. Ang mga calling naglibot kanato og mga oportunidad sa “pagdala ... sa palas-anon sa usag usa, ug busa tumana ang balaod ni Kristo. Kon kita moserbisyo tungod kay nahigugma kita sa Dios ug gustong mosunod sa atong mga pakigdaad, ang serbisyo nga daw makahago ug makaluya mahimong malipayon ug makapausab.

Ang mga ordinansa dili moluwas kana-tungod kay kini nakatuman sa langitnong buluhaton. Hinoon, kon kita mosunod sa mga pakigsaad niining mga ordinansa, kita mahimong matang sa tawo nga gustong maanaa sa presensya sa Dios. Kini nga panabot mobuntog sa mga pagduha-duha sa pagserbisyo o sa mga pagpili nga dili moserbisyo. Ang atong pagpan-

start asking what God would prefer.

Third, participating in God's work helps us receive God's gift of grace and feel His greater love.

We do not receive financial compensation for serving. Instead, scripture teaches that for our "labor [we are] to receive the grace of God, that [we] might wax strong in the Spirit, [have] the knowledge of God, [and] teach with power and authority from God." That is a very good trade!

Because of God's grace, our abilities or inabilities are not the principal basis for extending or accepting a calling. God does not expect perfect performance or exceptional talent to participate in His work. If so, Queen Esther would not have saved her nation, Peter would not have led the early Church, and Joseph Smith would not be the Prophet of the Restoration.

As we act in faith to do something beyond our abilities, our weakness is exposed. This is never comfortable, but it is necessary for us to "know that it is by [God's] grace ... that we have power to do these things."

We will fall many times as we engage in God's work. But in our effort, Jesus Christ catches us. He gradually lifts us to experience salvation from failure and fear and from feeling like we will never be enough. When we consecrate our meager but best effort, God magnifies it. When we sacrifice for Jesus Christ, He sanctifies us. This is the transformative power of God's grace. As we serve, we grow in grace until we are prepared to "be lifted up by the Father, to stand before [Jesus Christ]."

Help Others Receive and Rejoice in the Gift of Callings

I do not know all the Savior will ask me when I stand before Him, but perhaps one ques-

gandam sa pagsugat ni Jesukristo mopaspas kon mohunong kita sa pagpangutana kon unsa ang tugotan sa Dios ug magsugod og pangutana kon unsa ang gusto sa Dios.

Ikatulo, ang pag-apil sa buhat sa Dios motabang kanato nga madawat ang gasa sa grasya ug mabati ang Iyang mas dakong gugma.

Kita wala makadawat og pinansiyal nga bayad alang sa pagserbisyo. Hinoon, ang kasulatan nagtudlo nga alang sa atong "paghago [kita] magdawat sa grasya sa Dios, nga [kita] unta magmalig-on diha sa Espiritu, ingon nga nakaangkon og kahibalo sa Dios, [ug]... makapanudlo uban sa gahom ug sa pagtugot nga gikan sa Dios." Kana usa ka maayo kaayo nga pagbinayloay!

Tungod sa grasya sa Dios, ang atong mga abilidad o kawalay abilidad dili ang nag-unang basehanan alang sa paghatag o pagdawat og usa ka calling. Ang Dios wala maglaom og kahingpit sa pagbuhat o talagsaong talento aron makaapil sa Iyang buhat. Kon mao, si Rayna Ester wala unta makaluwas sa ilang nasod, si Pedro wala unta makapangulo sa nahaunang Simbahan, ug si Joseph Smith wala unta mahimong propeta sa Pagpahiuli.

Kon kita molihok inubanan sa pagtuo sa pagbuhat og butang lapas sa atong mga abilidad, ang atong kahuyang madayag. Kini dili gayod komportable, apan kini gikinahanglan aron "masayod nga pinaagi sa grasya [sa Dios], ... nga [kita] adunay gahom sa pagbuhat niini nga mga butang."

Kita mapukan og kadaghan samtang moapil diha sa buhat sa Dios. Apan sa atong paningkamot, si Jesukristo motabang kanato. Siya sa hinayhinay mobayaw nato aron makasinati og kaluwasan gikan sa atong mga kapakyasan ug kahadlok ug gikan sa pagbati nga kita dili gayod igo. Kon atong itutok ang atong gamay apan labing nindot nga paningkamot, ang Dios mopadako niini. Kon kita mosakripisyo alang ni Kristo, Siya mobalaan kanato. Mao kini ang makapausab nga gahom sa grasya sa Dios. Kon kita moserbisyo, kita molambo diha sa grasya sa Dios hangtod nga kita andam na nga "ituboy pinaagi sa Amahan, sa pagbarog sa atubangan ni [Jesukristo]."

Motabang sa Uban nga Modawat ug Magmaya diha sa Gasa sa mga Calling

Wala ko makahibalo sa tanang ipangutana sa Manluluwas kanako kon ako mobarog sa Iyang

tion will be “Who did you bring with you?” - Callings are sacred gifts from a loving Heavenly Father to help bring others with us to Jesus Christ. So I invite leaders and each of us to more intentionally seek those without callings. Encourage and help them engage in God’s work to help them prepare for Christ’s return.

John was not active in the Church when his bishop visited and told him that the Lord had a work for him to do. He invited John to quit smoking. Although John had tried many times to stop, this time he felt an unseen power helping him.

Just three weeks later, the stake president visited John. He called him to serve in the bishopric. John was shocked. He told the stake president he had just quit smoking. If this meant he would have to abandon his tradition of attending professional football games on Sunday, well, that was just too much to ask. The stake president’s inspired response was simple: “John, I am not asking you; the Lord is.”

To which John replied, “Well, if that is the case, I will serve.”

John told me that these sacrifices to serve were the spiritual turning points for him and for his family.

I wonder if we have a blind spot, failing to extend callings to individuals who, to our mortal view, appear unlikely or unworthy. Or we may be more concerned with a culture of performance than with the doctrine of progression, neglecting to see how the Savior increases capacity in the unlikely and the unproven by giving them opportunities to serve.

Elder David A. Bednar teaches the importance of the scriptural mandate to “letevery [woman and] manlearn[their] duty, and to act.” Do we do this? When leaders and parents let others learn and act for themselves, they blossom and flourish. While the easier path may be to give faithful members a second calling, the more excellent way is to invite the unlikely to serve and

atubangan, apan tingali usa ka pangutana mao ni, “Kinsa ang imong gidala uban nimo?” Ang mga calling sagradong mga gasa gikan sa mahigugmaong Langitnong Amahan aron sa pagtabang nga atong madala ang uban ngadto ni Jesukristo. Ako modapit sa mga lider ug sa matag usa kanato nga mas motuyo sa pagpangita niadtong walay mga calling. Awhaga ug tabangi sila nga maapil diha sa buhat sa Dios aron matabangan sila nga maandam alang sa pagbalik ni Kristo.

Si John dili aktibo sa Simbahan sa dihang ang iyang bishop mibisita ug misulti kaniya nga ang Ginoo adunay ipabuhat kaniya. Gidapit niya si John sa pag-undang sa pagpanigarilyo. Bisan og si John naningkamot sa makadaghang higayon sa pag-undang, niining higayona nabati niya ang dili makita nga gahom nga nagtabang kaniya.

Tulo lang ka semana ang milabay, ang presidente sa stake mibisita ni John. Siya mitawag ni [John] sa pagserbisyo diha sa bishopric. Nakalitan si John. Gisultian niya ang presidente sa stake nga bag-o lang siya nga mibiya sa pagpanigarilyo. Kon kini nagpasabot nga iyang biyaan ang iyang tradisyon sa pagtambong og mga dula sa propesyonal nga football sa Dominggo, nan, murag sobra ra sad na nga hangyo. Ang dinasig nga tubag sa presidente sa stake yano ra: “John, wala ko maghangyo nimo; ang Ginoo.”

Diin si John mitubag, “Kon mao na, moserbisyo ko.”

Si John misulti nako niining mga sakripisyo sa pagserbisyo diin mao ang espirituhanong pag-usab alang kaniya ug sa iyang pamilya.

Naghunahuna ko kon kita dunay dili magsigpatan, mapakyas sa paghatag og mga calling ngadto sa mga indibidwal kinsa, nga sa atong pagtan-aw, ingon og dili angayan o dili takos. O kita tingali mas mabalaka sa unsay gilaoman sa uban kay sa doktrina sa pag-uswag, magbaliwala kon unsaon sa Manluluwas sa pagpadako sa kapasidad sa dili angayan ug sa wala pa masulayi pinaagi sa paghatag nila sa mga oportunidad sa pagserbisyo.

Si Elder David A. Bednar nagtudlo sa kaimportante sa mandato diha sa kasulatan “himoaang matag [babaye ug] lalaki ngamakat-onsa [ilang] katungdanan, ug [mo]buhat.” Gibuhat ba nato kini? Kon ang mga lider ug mga ginikanan motugot nga ang uban magkat-on ug mobuhat alang sa ilang kaugalingon, sila molambo ug molipang. Samtang ang mas sayon

let them learn and grow.

If Christ were physically here, He would visit the sick, teach the Sunday School class, sit with the heartbroken young woman, and bless the children. He can do His own work. But He lives this principle of letting us act and learn, so He sends us in His place.

With participation in God's work comes "the right, privilege, and responsibility to represent the Lord [Jesus Christ]." When we serve to magnify Christ and not ourselves, our service becomes joyful. When others leave our class, meeting, ministering visit, or activity remembering Christ more than they remember us, the work is energizing.

In earnestly seeking to represent the Savior, we become more like Him. That is the best preparation for the sacred moment when each of us will kneel and confess that Jesus is the Christ, which I witness that He is and that President Russell M. Nelson is His "voice ... unto the ends of the earth" to help us "prepare ... for that which is to come." In the sacred name of Jesus Christ, amen.

nga dalan tingali ang paghatag sa matinud-anong mga miyembro og ikaduhang calling, ang mas nindot nga paagi mao ang pagdapit sa wala kaayo laomi nga moserbisyo ug tugoti silang makat-on ug molambo.

Kon si Kristo pisikal nga anaa dinhi, Siya mobisita sa masakiton, motudlo sa klase sa Sunday School, motupad og lingkod sa magul-anong batan-ong babaye, ug mopanalangin sa mga bata. Siya makahimo sa Iyang kaugalingong buhat. Apan Siya nagsunod niining baroganan sa pagtugot kanato nga molihok ug makat-on, busa Siya mipadala kanato puli Kaniya.

Sa pag-apil sa buhat sa Dios moabot "ang matarong, prebilihiyo, ug responsibilidad sa pagrepresentar sa Ginoo [Jesukristo]." Kon kita moserbisyo sa paghimaya ni Kristo ug dili sa atong kaugalingon, ang atong pagserbisyo mahimong malipayon. Kon ang uban mobiya sa atong klase, miting, mga pagbisita sa pagpangalagad, o kalihokan nga mas maghinumdom ni Kristo kay sa maghinumdom kanato, ang buhat makapagana.

Sa mahinangpon nga pagtinguha sa pagrepresentar sa Manluluwas, kita mas mahisama Kaniya. Kana ang labing maayong pagpangandam alang sa sagradong takna kon ang matag usa kanato moluhod ug mokumpisal nga si Jesus mao ang Kristo, diin ako mosaksi nga Siya gayod, ug nga si Presidente Russell M. Nelson mao ang Iyang "tingog ... ngadto sa kinatumyan sa yuta" sa pagtabang kanato nga maandam ... alang nianang moabot." Sa sagradong ngalan ni Jesukristo, amen.